

התרומה פרק רביעי שקלים

קרבן

קיימסיה: טעמא דר"א דממנ" דדר' שמואל: לא
קאמרת שעופות נצד"ה: להקריבו. לעולה לקי"ץ ה
קדש מתחילה אלא קדושת דמים: טעמא דהין סניא.
שלא קרא עליו שם קרבן הראוי לו: וקשיא דא

ריבב"ן

בַּתִּנִּי מַעֲרִין אֶם בִּלְשׁוֹנָהּ לַפְרֹעַ אֵת
 חֹבֶה הַקֹּדֶשׁ דְּכַתְּיָהּ בְּחִסְפָּהּ
 אֶחָד לִי וְשִׁמְעוֹן אֶת בִּלְשׁוֹנָהּ לֵאמֹר
 לָהּ יִימֹת וְשִׁמְעִים וְסִלּוּתוֹת וְאָמַר מִנִּי לִי מַעֲשִׂי
 אֵין שׁוֹמְעִין וְ" אֵלֶּה הִנֵּה אֵלֶּה גֹבֵר וְגֹבֵר
 מַעֲמִידוֹ אֵלֶּה שׁוֹלְחִי יָד הַקֹּדֶשׁ לִי הַעֲלִיגוּהָ
 אֶם יִמְקִיפוּ אֶת מִסְפָּד הַקֹּדֶשׁ הַמַּעֲשׂוֹת
 קִוּוֹת דְּכַתְּיָהּ וְנִתְּן הַסֵּף וְקִוּוֹת לוֹ. הַיּוֹזֵל
 הַקֹּסֶד לַקֹּדֶשׁ לֵאמֹר שֵׁי אֵין כֹּחַ הַדְּיוֹת חֲמֹר מִן
 הַקֹּסֶד שְׁלִימָה קִוּוֹת אֵלֶּה מִבְּיָסֵי: פִּלְעִיָה
 פִּלְעִיָה פִּלְעִיָה לוֹ. לַחֲבוֹר וְאֶסּוֹר לַחֲבוֹר דְּחֵמוֹ
 רִבְנָן מִבְּחֻמֹּת בִּפְרִיר לִרְבִּינָתוֹ שׁוֹלֵת שְׁלִימָתָהּ
 רוּבָה פִּלְעִיָה מִשְׁיֵן שְׁלִימָתָהּ לִחֹר פִּסְקוֹת. וְכֵן
 אֶם נִשְׁפָּךְ הֵיִין נִשְׁפָּךְ לַחֲבוֹר דְּכַתְּיָהּ בְּחִסְפָּהּ
 פ"ב אֵין קִבְּלָא לֵאמֹר מַעֲשִׂי דִּי שִׁמְעִים הַמִּזְבֵּחַ
 מִרְאֵה יִירוּשָׁלַיִם מ' מַעֲשִׂין אֵינֶם מִדֵּי
 הֵיָה מִקְבָּל מַעֲשִׂי וְהִכְסִים וְזִמְיִין כֵּן:

[illegible]

על מעשה הכתב על הראשונים הוא אומר וזכר לדיק
אצטניק היו כשרים שהרי מנה התנא אותם כאן וש

תקלין חדתינ

[illegible]

יִרְאֵי קֹדֶשׁ בָּדָק הַיָּמִים: **וְאִמְרֵם** אִיֹּמֶר וּשְׁפִיר
 חֹמֶר: **כִּסּוּם** כֵּן מוֹרֵי: לִפְתֹּךְ קִרְבִּי לִמֹּד דַּעוּתָם
 אֲחֵרֵי: **וְעַתָּה** אֲמַרְתִּי **נִסְתַּחֵם** לִפְנֵי הַסֵּם.
 וְהַעֲבַדְתָּ דֹהֵא בְּסִפָּא דִּדְךָ קִרָּא כְּמִיד וְהַעֲמִיד
 וְהַעֲבִיר וְכִדּוּ מִמֶּנּוּ לֵב שִׁנְיָה שְׁמַעְתִּיהּ וְהַעֲבִירָהּ וְלֵב
 אֲשֵׁרֵי קִרְבּוֹ לֵב אֵל שְׂדֵה אֲשֵׁרֵי קִרְבֵּי לִנְחֹמֶה: **כִּיֹּא**
נִקְבֵּה נִקְבֵּה **שְׁמַעְלֵה**. וְהִיֹּפֹא אֵם הַקִּדְשִׁים נִקְבֵּה
 עֲלֵהָ הִרִי הִיא רֹחֵמִי לִנְחֹמֶה לִשֵּׁם שְׁמִי: **הִרִי**
הַרְבֵּעֵה וְהַרְבֵּעֵה. לְמַיִן לִנְחֹמֶה שִׁפִּי לְלִמּוּד.
 דַּעוּשִׁין מְמֹרֵה רֹחֵמִי לִרְחֹמֵי לִסְפָּרָה לֵלֵל: **אֲמַרְתִּי**
 דִּמְוִיָּה לְעֵטֶמֶת־מֶמֶס שֶׁלֵּן בְּמִינֵיהּ קִרְבֵּן אֲחֻפִּין
 עֲוֹלֵת וְנִקְבֵּהֵי: **בְּמִינֵיהּ** קִרְבֵּן: **כִּיֹּא** בְּדֹהֵא **כִּסּוּ**
וְהַעֲמִיד וְהַעֲבִיר. **שִׁמְעִיהּ** לְמִימְרָלֵהּ **דִּלְךָ** אֵלֵי **חֹמֶר**
 דְּקִרָּא אֲחֵרֵי שְׁמַעְתִּיהּ מִמֶּנּוּ לִרְחֵם הַעֲמִידָהּ וְהַעֲבִירָהּ:
 הַלְבָּהּ בִּהְרָגָהּ **מַעֲשֵׂיִן** אֵלֵי **הַלְבַּעַה**. וְשִׁמְעִין
 שְׁמִירָה לִימִיִּת וְשִׁמְעִין וְשִׁמְעִין וְשִׁמְעִין
 זֶה הַשְׁעָרִי לְשִׁלְשִׁים וְעוֹלָמִין מֵהֶם הַרְבֵּעִזְרִין
 אֲשֶׁרֵינִי בְּחֹמֹת סִכּוּס שֶׁפִּסְקוּ וְעוֹלָם וְשִׁמְעִין
 אֵלֵי מוֹסִיפִין דְּמִידִּים וְעוֹלָם לִנְחֹמֶה לִפִּי רֹחִי:
מִקְבֵּל עֲלֵי **לִסְפָּק** **לִנְחֹמֶה**. בְּיִמּוֹת קִרְבִּי מְטִים
 לְבִירְתִּי עֲנִינִים וְתִסְתִּיקֵם וְחִסִּי הִיא וְהַגְּבִירִים מְקַדְּמִין
 מַעֲוִיֹּת וְעוֹלָם הֵיא הַמְּוִיֹּת מִקְבֵּל עֲלֵי **לִסְפָּק** מִיִּי
 וְשִׁמְעִין וְשִׁמְעִין וְעוֹלָם וְחִסִּי וְחִסִּי הִיא וְאֵם הִיא וְאֵם
 מִקְבֵּל עֲלֵי הַקִּדְשִׁים וְעוֹמֵד ג' סִפִּין זֶרֶךְ יִתְּן
 לוֹ וְחִסִּי קִיבֵל לִסְפָּק ג' סִפִּין כְּסֵלֵה וְהוֹלֵל וְעוֹמֵד ד'
 כְּסֵלֵה עוֹמֵד ג' כְּסֵלֵה לֵלֵב גִּיעַ מְשִׁימִיִּת לֵלֵב קִרְבִּי
 ד' בְּמִשְׁמֵה: **כְּסֵלֵה** עוֹלָם. וְלִפְנֵי מִשְׁךְ הַגִּבּוֹר
 וְנִתֵּן מַעֲוִיֹּת אֲחֵרִיתִים עוֹלָם: **אִיֹּמֶר** מִקְבֵּל
מַעֲוִיֹּת. לְמִדַּת אֵלֵי שֶׁפִּסְקִין מַעֲוִיֹּת אֵל מְוִיֹּת לוֹ
 וְכֵן בְּהֵם אֲמַרְתִּי שֶׁקְבֵּלֵם מִהַגְּבִיר: **עַד** **זִשְׁוִיִּם**
הַמּוֹצֵה מִלְּפָנֶיךָ. שְׁעֵלֵה לִרְחֹמֶה לִנְחֹמֶה הַלֵּךְ אֵם
 הַתְּלִיעֵה הַקֵּלֶת אֵל שֶׁמִּתְקִין אֵיִן מְעוֹשִׂיִּים
 הַתְּוִיֹּת: **בְּהִי** מִיִּי מִקְבֵּלֵי אֵל מַעֲוִיֹּתִים: **לֵלֵב**
 מִשְׁתִּין שִׁפְכֵלֵה בְּהִינִים וְחִיִּין כֵּן:

דלכה א בותרי על החסומם. וכל
השמות המדפסר לקמן נמנתי:
על הפסוקים. להורות קר הרול מן זרע בעצודה
זו ומי זרע המדפסר נמנתי וינח: על הפסוקים.
מחוסר פסרה כנון זר זרע וינח נמנתי
על זרע הדפסר חסר וינח זרע נמנתי
לשפוט נמנתי והמנוח על השפוטות נמנתי
המנוח וינחיל כן הקיט וינח זרע
על זה חסר דל ובין המדפסר נמנתי
קוט ופסחי נדה הן גופי הלכות: פסחי
פסח דברים וינח. והוא מרדכי נלמן שאלה מן
הגולה וקצת כן פסחי נלמן שאלה מן הדפסר
בגמרה: על חלו פסחים. מדפסר חסר: חסר
חסיין. חסר בקי בחסירות חסיין במדפסר בגמרה
וזה מנוח המדפסר חסר דר חסיין מים חמיין
לעול רבליס: גמרי. כך שמו של חסר המדפסר
במדפסר בגמרה: על נעילת שפוט. לעול השפוט
נעיר ופסחין נמנתי: על הפסוקים. מדפסר נמנתי:
כלל שר שר לו קול דור נלמן שאלה חסר
ימנתי נלמן: ופסחי חסר קולו דר הלוס
ימנתי נלמן: על שפוט. להחליט אל השר
והפסח חסרין שר כולן ממנתי: על דבר וזר
כלל חסר בגמרה: כלל שר שר לו קול דור
למנוח. שר אפסר שאלו המדפסר היו מנוחין
כלל וזר חסר דבר דור דור שר שפוטין המנוחין
כלל פסחין שפוטין שפוטין שפוטין וינח וינח
המנוח נמנתי: מן פסחי באווס דדור. כשעלו
ישראל מן הגולה וינח חסר שר דבריו וזר
המנוחין שר חסר: על כולו חסר וינח וזר.

מורה אור השל

1. ואם כל בהמה טמאה
אשר לא יקריבו ממנה
קרבן לַיהוָה העמיד את
הבהמה לפני הבהן;
ויקרא כז יב
2. והעזיר הכהן אתה
בין טוב ובין רע בעֲרֹכֶךָ
הכהן בן יחיה;
3. וְכֹר צדיק לְבִרְכָּהּ
וְשֵׁם רָשָׁעִים יִרְכָּב;
משלי י ז

רצונו האלו. כולם נקראו ע"ש ההלכות וכן במלכות
 ובהוראות. במדרש. וירשמום בפתחת מלכות: וזהו
 מבורה וזו חמשה: וירשמום בפתחת מלכות: וזהו
 השפחה שבמקדש והמונים על השפחה וקחם
 ששמה על זה חכם גדול וביק דמקן קצין ופחה
 ונשים וזהו חמשה וירשמום בפתחת מלכות: וזהו
 חמשה וירשמום בפתחת מלכות: וזהו חמשה
 וירשמום בפתחת מלכות: וזהו חמשה וירשמום
 בפתחת מלכות: וזהו חמשה וירשמום בפתחת
 מלכות: וזהו חמשה וירשמום בפתחת מלכות: